

БООСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 15 0 У 002625 16 Увп  
Бањалука, 4.1.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрша, предсједника вијећа, Душка Бојовића и Свјетлане Кнежевић, чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби Д.о.о.“ Д.Ђ.“ из Д., заступаног по директору П. Ђ. а он по пуномоћнику Р. С. адвокату из Д., (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 16.7.2015. године Комисије... – Т. (у даљем тексту: тужена), у предмету корекције обрачуна утрошене електричне енергије, одлучујући о захтјеву тужене за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Требињу број 15 0 У 002625 15 У од 25.12.2015. године, у нејавној сједници одржаној дана 4.1.2019. године донио је

## ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, пресуда Окружног суда у Требињу број 15 0 У 002625 15 У од 25.12.2015. године се преиначава тако да се, у ставу 1. изреке тужба одбија као неоснована, а у ставу 2. изреке одбија захтјев тужиоца да му тужена надокнади трошкове управног спора.

## Образложење

Побијаном пресудом је, у ставу 1. изреке, уважена тужба против уводно означеног акта тужене, којим је у тачки 1. диспозитива одбијен захтјев тужиоца од 23.10.2014. године за оспоравање корекције обрачуна утрошене електричне енергије за мјесец јули 2014. године на мјерном мјесту број ЕД ... у објекту РЈ „П. П.“ а у тачки 2. диспозитива одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом 2. изреке пресуде је тужена обавезана да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 877,50 КМ.

Уважање тужбе и поништење оспореног акта је образложено разлозима да у конкретном случају нису били испуњени услови за корекцију грешке у обрачуну мјерења утрошене електричне енергије, предвиђене у одредби члана 79. став 2. Општих услова за испоруку и снабдијевање електричном енергијом („Службени гласник Републике Српске“ број 90/12 - пречишћени текст, у даљем тексту: Општи услови), јер је баждарењем утврђено да је мјерни уређај исправан односно да није било квара на њему, а произвођач само дозвољава могућност настанка грешке у мјерењу, али на разне начине, при чему из дописа од 4.7.2007. године М. а.д. Б. као произвођача, произилази да се на електронском бројилу типа ..., који је евидентиран код тужиоца, може јавити квар који се манифестује као погрешан испис утрошене електричне енергије али не мора обавезно да значи мањи приказ утрошене електричне енергије јер постоји изједначавање тарифа,

ресетовање стања или приказ ненормално велике потрошње, а констатована неисправност је утврђена само за мјесец јули 2014. године. Суд је додао да је поступак пред туженом проведен у скраћеном поступку, па није разматрана цјелокупна приложена документација од стране тужиоца, коме није дата могућност да изнесе своје ставове и доказе, а тужена је прихватила могућност погрешног исписа електричне енергије само на основу мање обрачунатог износа утрошене електричне енергије, без оцјене навода тужиоца, донијевши одлуку без претходно правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, што је у супротности са начелом истине из члана 8. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 13/02, 87/07 и 50/10 - у даљем тексту: ЗОУП), јер нису провјерени наводи тужиоца да у мјесецу јулу 2014. године није радио, имајући у виду да је рјешавање спорова предвиђено одредбом члана 110. став 2. Општих услова према којој поред мирног рјешавања спора постоји могућност рјешавања спора провођењем скраћеног поступка, а и провођењем формалне расправе која могућност у конкретном случају није исцрпљена, што значи да тужиоцу није омогућено доказивање и изношење својих доказа, чиме је дошло до повреде правила поступка, а и чињенично стање није потпуно и правилно утврђено, усљед чега је дошло до погрешне примјене материјалног права.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужена побија њену законитост, због повреде правила поступка која је била од утицаја на рјешење ствари. Истиче да је правна природа спорова пред туженом таква да се у поступку појављују двије странке из материјалноправног односа, са супротним интересима, то јест дистрибутер-снабјевач и тужилац као корисник електричне енергије, а Општим условима је уређен начин мјерења и утврђивања потрошње електричне енергије тако да је у смислу члана 79. став 1. у вези става 2. и 5. прописана могућност корекције обрачуна када је погрешно очитана вјериједност појединих мјеста на бројчанику, па се само исправним бројилом може утврдити стварна количина преузете електричне енергије, а уколико се не утврди исправним мјерењем, онда се једино може утврдити на основу Општих услова, што је учињено у конкретном случају. Сходно томе је извршена корекција обрачуна електричне енергије за мјесец јули 2014. године, на којем мјерном мјесту није правилно измјерена утрошена електрична енергија, насупрот чему је у побијаној пресуди на контрадикторан начин дат значај правно нерелантним чињеницама, то јест да РЈ „П.П.“ није радила пуним капацитетом, односно (што је такође наведено у побијаној пресуди) да у јулу мјесецу није радила, а што упућује на то да нижестепени суд није довољно пажње посветио прецизностима у образлагању, нити у извођењу потребних закључака, изводећи уопштен и неаргументован закључак о повреди правила поступка, односно да нису исцрпљене све процесне могућности за потпуно утврђивање чињеничног стања. Даље се у захтјеву, побијањем пресуде наводи да суд није омогућио дистрибутеру-снабјевачу као странци у поступку да учествује у управном спору, у смислу одредбе члана 13. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), јер му није доставио ни тужбу на одговор, па како је у истој правној ствари суд већ рјешавао пресудом број 15 0 У 002460 15 У од 25.5.2015. године којом је тужба уважена и раније рјешење тужене број ... од 27.2.2015. године поништено, доношењем побијане пресуде је повријеђена одредба члана 51. ЗУС-а јер је пропуштено да се пресудом ријешити управна ствар, а супротно тој одредби је предмет враћен на поновно одлучивање туженој. Такође, у погледу плаћања трошкова управног спора се наводи да су побијаном пресудом повријеђена правила поступка јер је суд занемарио чињеницу да се у управном поступку учествовале двије странке са супротним интересима, при чему у управном спору дистрибутеру-снабјевачу као једној од странака не само да није омогућено да учествује

у поступку, већ је дистрибутер-снабдјевач противно прописима привилегован у погледу обавезе плаћања трошкова управног спора, па тако да је суд био дужан да у конкретном случају примјени правила из парничног поступка која се односе на обавезу плаћања трошкова поступка када су учествовале двије странке са супротним интересима из материјалноправног односа, насупрот чему су трошкови управног спора досуђени на терет јавне институције а не на терет једне од странака из управног поступка која је у суштини изгубила управни спор. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање.

Тужилац није дао одговор на захтјев иако је о том праву уредно поучен достављањем захтјева на одговор.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. ЗУС-а, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Из списка предмета произилази да је оспорени акт донијет у поступку одлучивања по захтјеву тужиоца, против Мјешовитог холдинга „Е. Р. С.“ МП АД Т., Зависно предузеће „Е. Д.“ АД Д. РЈ Д.1, који захтјев се односио на оспоравање корекције обрачуна утрошене електричне енергије за мјесец јули 2014. године, којим је тужиочева РЈ „П. П.“ задужена за износ од 1.589,62 КМ, по основу тога што је приликом редовног мјесечног читања потрошње електричне енергије на мјерном мјесту број ЕД ... уочено нелогично стање потрошње електричне енергије по високој тарифи у износу од 6.813.09 Кwh, које је ниже од стања очитаног за претходни јуни мјесец исте године које је износило 13.184.46 Кwh, са чим у вези је закључено да је у мјесецу јулу 2014. године дошло до изједначавања тарифа и да је мјерни уређај погрешно приказао електричну енергију. Сходно томе је извршена корекција обрачуна утрошене електричне енергије, на основу одредаба члана 79. став 2. у вези става 3. Општих услова, тако што је за обрачун узета просјечна потрошња постигнута у сљедећим обрачунским периодима када је мјерење било исправно, то јест након замјене спорног мјерног уређаја дана 5.8.2014. године, до 1. 9.2014. године када је извршено читање. Таквом књижном задужењу на износ од 1.589,62 КМ, тужилац је приговорио, а тужена је донијела закључак број ... од 29.1.2015 године да ће се спор рјешавати у скраћеном поступку, оцјенивши да су странке прибавиле довољно доказа на основу којих се може потпуно и правилно утврдити чињенично стање и донијети правилна одлука, па је након увида у расположиву документацију утврдила нацрт рјешења и донијела обавјештење за јавност број ... од 2.2.2015. године о рјешавању спора у скраћеном поступку, који акти су достављени странкама из управног поступка, а тужилац је дао коментар од 16.2.2015. године наводећи у свом захтјеву да не може прихватити додатну фактуру јер у спорном периоду РЈ П. П. није радила пуним капацитетом те да је неосновано задужена за износ од 1.589,62 КМ. Тај захтјев тужиоца је тужена одбила рјешењем број ... од 27.2.2015. године, које је поништено ранијом пресудом нижестепеног суда број 15 0 У 002460 15 У од 25.5.2015. године и предмет враћен туженој на поновни поступак, са образложењем да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено, што је било од утицаја на правилну примјену материјалног права.

У поновном поступку тужена је донијела предметни оспорени акт, констатујући да је утврђено стање на вишој тарифи крајем јула мјесеца 2014. године знатно мање од стања показивача на вишој тарифи утврђеног претходним читањем, при чему је извјештај о контроли исправности бројила цијењен као и сваки други доказ, а у којем је

констатована изјава произвођача бројила о софтверској грешци тако да је немогуће да се стање бројила по вишој тарифи смањи са износа од 13.184,46 Kwx на износ од 6.813,09 Kwx, с тим да је у Извјештају број 602/14 о исправности и тачности мјерног уређаја констатовано да је мјерни уређај произвођача број ... типа ..., исправан и налази се у декларисаној класи тачности, а да се на тим електронским бројилима може јавити квар који се манифестује као погрешан испис утрошене електричне енергије на дисплеју или у меморији бројила (изједначавање тарифа, ресетовање стања или приказ ненормално велике потрошње), која бројила ће проћи тест у баждарници али приказ утрошене електричне енергије није тачан. Сходно томе је снабдјевач-дистрибутер дана 5.8.2014. године извршио замјену мјерног уређаја, уградивши ново дигитално бројило број 5078137, након чега је сачињено ново књижно задужење којим је фактурисана тужиоцу изгубљена активна електрична енергија (која није мјерена) за виши дневни тарифни став за јули мјесец и пет дана августа мјесеца 2014. године, у износу од 1.589, 62 KM, прорачуном који је извршен на основу просјечне потрошње од уградње новог мјерног уређаја дана 5.8.2014. године до очитања 1.9.2014. године, када је мјерење било исправно. На основу тако утврђеног чињеничног стања, примјеном одредаба члана 79. став 2. у вези става 3. Општих услова, тужена је закључила да је корекција обрачуна електричне енергије за јули мјесец 2014. године извршена правилно, сходно чему је одбијен захтјев тужиоца којим је побијао ту корекцију. Оспорени акт је побијаном пресудом поништен, са разлозима већ изнесеним у уводном дијелу образложењу ове пресуде.

Побијана пресуда није правилна и законита.

Одредбом чл 79. став 2. Општих услова је прописано да уколико се баждарење утврди да је мјерни уређај имао грешку два пута већу од класе тачности, или због квара извјесно вријеме није мјерио електричну енергију и снагу, односно да је мјерење било дјелимично, испоручена електрична енергија, односно снага утврђује се прорачуном ако је могуће или процјеном, а одредбом става 3. тог члана је прописано да за процјену преузете електричне енергије и снаге из става 2. тог члана узима се потрошња постигнута у одговарајућем временском периоду када је регистровање било исправно, уважавајући годишњи пораст потрошње, а уколико то није могуће, за процјену преузете електричне енергије узима се потрошња постигнута у сљедећим обрачунским периодима, када регистровање буде исправно.

Примјеном наведених одредаба је управо извршена корекција обрачуна утрошене електричне енергије на поменутом мјерном мјесту тужиоца, за мјесец јули 2014. године, код чињенице да је приликом редовног мјесечног очитања потрошње електричне енергије на том мјерном мјесту стање показивача на вишој тарифи на крају јула мјесеца 2014. године износило 6.813,09 Kwx, што је мање од стања утврђеног претходним очитањем за мјесец јуни 2014. године у износу од 13.184,46 Kwx. Стога је процјена утрошка електричне енергије за мјесец јули 2014. године извршена према потрошњи постигнутој у сљедећем обрачунском периоду, када је регистровање било исправно, који обрачун извршене корекције тужилац ничим конкретним није довео у сумњу, па тако ни наводима да РЈ „П.П.“ у мјесецу јулу 2014. године није радила пуним капацитетом, што је истицао у захтјеву о којем је одлучено оспореним актом, за које наводе и није доставио конкретан доказ.

Како је у конкретном случају тужена донијела закључак од 29.1.2015. године да ће се спор по захтјеву тужиоца рјешавати у скраћеном поступку, сматрајући да су странке

прибавиле довољно доказа на основу којих се може правилно и потпуно утврдити чињенично стање и донијети правилна одлука, без посебног саслушања странака на формалној расправи и додатног прикупљања и извођења доказа, о чему је издала дана 2.2.2015. године обавјештење за јавност о рјешавању спора у скраћеном поступку, позивајући странке да доставе коментаре на донесени закључак и нацрт рјешења, која могућност рјешавања на такав начин је управо предвиђена чланом 110. став 2. тачка б) Општих услова, то правилност таквог поступања тужене није доведено у сумњу наводима тужбе, јер тужилац у проведеном управном поступку, па ни у тужби против оспореног акта, није доставио ниједан конкретан доказ да РЈ „П.П.“ у мјесецу јулу 2014. године није радила пуним капацитетом. Сходно томе није доведена у сумњу извршена корекција обрачуна утрошене електричне енергије за тај мјесец, која је извршена у складу са поменутиим одредбама члана 79. став 2. и 3. Општих услова. Стога се закључак у побијаној пресуди да у конкретном случају нису испуњени услови за корекцију обрачуна грешке у мјерењу предвиђене у одредби члана 79. став. 2. Општих услова, указује неправилним, при чему није правилно ни закључивање нижестепеног суда да није разматрана цјелокупна приложена документација од стране тужиоца те да му није дата могућност да изнесе своје ставове и доказе, јер је тужилац неспорно имао могућност изношења доказа, па утврђење тужене ничим конкретним није довео у сумњу, при чему је тужена правилно указала и на контрадикторност у побијаној пресуди јер се у једном дијелу образложења наводи да је тужилац приговарао да у мјесецу јулу 2014. године РЈ „П.П.“ није радила у пуном капацитету, док у другом дијелу образложења се наводи да уопште није радила у том мјесецу.

Имајући у виду да суд у управном спору испитује законитост оспореног акта, у смислу члана 29. став 1. ЗУС-а, на подлози чињеница утврђених у управном поступку, законитост оспореног акта се не може довести у сумњу наводима тужбе, тако да у поступку доношења оспореног акта нису учињене повреде правила поступка из члана 8. ЗОУП-а, насупрот погрешном закључку суда у побијаној пресуди, а нити је тужиоцу ускраћено право да се у смислу члана 9. истог закона изјасни о чињеницама и околностима важним за доношење рјешења.

Према томе, произилази да у поступку доношења оспореног акта није неправилно и непотпуно утврђено чињенично стање, нити неправилно примијењено материјално право, а нити су учињене повреде правила поступка које би биле од утицаја на законитост оспореног акта, што се основано истиче у захтјеву.

Из изнијетих разлога, по оцјени овог суда, у побијаној пресуди су остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС-а, због повреде закона и повреде правила о поступку која је била од утицаја на рјешење ствари, па како остали наводи тужене из захтјева нису могли утицати на другачију одлуку, захтјев тужене се уважава и побијана пресуда преиначава тако да се тужба одбија као неоснована, јер нису остварени разлози за поништење оспореног акта прописани чланом 10. ЗУС-а.

Како је побијана пресуда преиначена одбијањем тужбе, нису испуњени услови да се у смислу члана 49а. ЗУС-а тужена обавезује да тужиоцу надокнади трошкове управног спора на које је обавезана ставом 2. изреке побијане пресуде у износу од 877,50 КМ, по основу састава тужбе по пуномоћнику адвокату, па тако да је и тај захтјев тужиоца одбијен, а на шта не могу утицати ни наводи из захтјева тужене у погледу сношења трошкова поступка у управном спору по основу одлуке тужене у управном поступку у

којем су учествовале двије странке са супротном интересима, јер није спорно да је тужена донијела оспорени акт о чијој законитости је одлучивано побијаном пресудом.

Записничар  
Мира Мачкић

Предсједник вијећа  
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава  
Руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић